

Я щоранку заходжу в клас.
На дитячих обличчях – усміх.
Що я вартий, діти, без вас?
Ви – натхнення моє, мій успіх.

За плечима спливають роки,
Але й досвід прийшов з літами,
Що я вартий без вас, малюки?
Я в безмежнім боргу перед вами.

Щоб любові вогонь не згас,
Щоб віддати вам серце і душу,
Я щоранку заходжу в клас.
Я – учитель, я вчити мушу.

Основні віхи життя

Народився Федірко Ярослав Іванович 15 травня 1935 року в селі Дубровиці Ярославського району Львівської області (тепер територія Польщі).

Доля і обставини склалися так, що сім'ю у 1945 році депортували в село Кучурган (у минулому Стразбург) Роздільнянського району Одеської області, де і закінчив 1-ий клас. Змалечку придивлявся до розкішної краси природи, яка формувала в ньому риси майбутнього художника, творця прекрасного.

Через рік батьки переїхали в село Матіївці Коломийського району Станіславської області (тепер Івано-Франківська область). У цьому ж селі в 1951 році Ярослав закінчив семирічну школу. Через рік у 1952 році закінчив 8-ий клас у Корницькій середній школі Коломийського району.

Потяг до мистецтва, малювання, який зародився ще з дитинства, привів його у 1952 році до Косівського училища декоративно-прикладного мистецтва.

Викладачі, майстри-художники В.В.Гавриш, М.Ю.Федірко, О.Г.Соломченко, Е.Я.Сагайдачний дали талановитому студенту міцні знання з образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, розкрили його творчі здібності, сформували навички і вміння розуміти і самому творити прекрасне.

Навчання перервано довгими 3-ма роками служби у війську.

У 1960 році закінчив училище, одержавши спеціальність майстра-художника художньої обробки дерева.

Трудову діяльність розпочав у Вербовецькій та Старокосівській восьмирічних школах. Працюючи вчителем образотворчого мистецтва, трудового навчання, креслення, співів молодий учитель віддає всі свої знання, уміння своїм вихованцям.

У цьому ж році одружився. Разом з дружиною Дарією виховали двох дітей: дочку Людмилу (працює лікарем ШМД Косівської ЦЛ) і сина Ігоря (вчитель образотворчого мистецтва і трудового навчання Вербовецької гімназії), щасливі, що дочекалися онуків

У 1961 році на Всеукраїнському конкурсі «Проектування дитячої мебелі» його вихованці займають III місце, нагороджені дипломами і цінним подарунком.

Упродовж 1961 – 1967 років навчався на заочному відділенні Львівського поліграфічного інституту ім. Івана Федорова на факультеті художньої графіки.

У 1964 році за зайняте I місце за художнє оформлення ювілейної газети «Радянська Гуцульщина» в честь 150-річчя від дня народження Тараса Шевченка нагороджений дипломом і цінним подарунком.

У 70-х роках створив кімнату-музей декоративно-прикладного мистецтва, який з допомогою учнів щорічно поповнювався експонатами і широко використовувалися у навчально-виховному процесі школи.

У 70-х – 80-х роках учні Ярослава Івановича Федірка були учасниками ВДНГ (м.Київ), за що учитель та його учні були нагороджені пам'ятними медалями і грошовою премією.

З 1981 до 1985 року працював заступником директора з навчально-виховної роботи у Вербовецькій восьмирічці.

Упродовж 1985 – 1989 років навчався в Івано-Франківському педагогічному інституті ім. Василя Стефаника на заочному відділенні за спеціальністю образотворче мистецтво, художня культура та трудове навчання.

У 1986 році організував шкільний Університет мистецтва.

На заняття запрошувалися:

➤ *члени Національної спілки художників України*

Примітка.

Як засвідчують архівні матеріали, саме завдяки косів'янам — першим членам Спілки художників Миколі Кішуку, Миколі Тимківу, Василеві Кабину, Миколі Медвідчуку й іншим у 1957 році в місті Косові відбулися установчі збори за участю членів президії Спілки художників УРСР Василя Касіяна.

➤ *письменники рідного краю:*

Дмитро Арсенич,

Василь Шкурган ,

Василь Глібчук та інші

Зустріч з Дмитром Арсеничем,
поетом рідного краю.
Усі гості, які запрошувалися
на засідання шкільного
Університету мистецтв, були
зачудовані побаченням

➤ *учителі мистецтв шкіл району, народні майстри*

Михайло Сусак та Оксана Кабин, майстри-керамісти

Ганна Крижанівська, вишивальниця

Понад 20 років незмінно керує районним методичним об'єднанням учителів образотворчого мистецтва. Провів десятки відкритих уроків та виховних заходів, неодноразово виступав на обласних семінарах. Був учасником Всеукраїнських семінарів у Києві та Херсоні.

Обласним інститутом післядипломної педагогічної освіти узагальнено та затверджено досвід роботи Федірка Я.І. з теми «Виховання мистецтвом».

Засідання науково-методичної ради
Івано-Франківського ОШПО з питань
затвердження власних методичних
розробок з досвіду роботи учителів
області

У 2002 році Ярослав Іванович заново оформив шкільний Музей побуту та декоративно-прикладного мистецтва Гуцульщини, який став переможцем районного конкурсу шкільних музеїв та представлений до звання «Зразковий музей». На обласному конкурсі був відзначений як один з кращих, нагороджений грамотою і цінним подарунком – фотоапаратом «Кодак».

Роботу музею зараз продовжує
Ігор Ярославович,
син Ярослава Івановича. На
обласному конкурсі музей
визнаний одним з кращих,
зайнявши
І місце
і представлений до
нагородження.
Музей увійшов у першу 20-ку
музеїв України

За сумлінну працю Ігоря Ярославовича – численні грамоти, дипломи і подяки

ГРАМОТА

ВІДДІЛ ОСВІТИ
КОСІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

ФЕДІРКО

ІГОР ЯРОСЛАВОВИЧ,

учитель трудового навчання Вербовецької
загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів,

*за сумлінну працю в системі освіти,
значний внесок у справу навчання та
виховання підростаючого покоління*

Начальник відділу

Володимир Козьменчук

Наказ від 12.04.2011 р. № 82

м. Косів

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

ДИПЛОМ

ПЕРШОГО СТУПЕНЯ
НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

Риптик Віталій,

вихованець гуртка «Різьба по дереву»
Вербовецької загальноосвітньої школи
I-II ступенів Косівської районної ради Івано-
Франківської області, переможець Всеукраїнської
виставки-конкурсу декоративно-ужиткового і
образотворчого мистецтва
«Знай і люби свій край»

Директор

В.В.Ткачук

м.Київ, 2012 рік

Наказ від 26.11.2012р. № 11-10

ГРАМОТА

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ, НАУКИ, СІМ'Ї, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

НАГОРОДЖУЄ

**Федірка
Ігоря Ярославовича**

*вчителя Вербовецької загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів
Косівської районної ради*

*за підготовку призерів обласного конкурсу
та виставки-конкурсу народних ремесел
«Знай і люби свій рідний край!»*

Директор департаменту

Дерев'янка С.М.

Наказ від 08.05.2013 р. №84

Подяка

Дирекція Вербовецької ЗОШ І - ІІ ступенів
нагороджує

Федірка

Ігоря Ярославовича

за сумлінну працю, досягнуті успіхи у справі навчання і
виховання підростаючого покоління
та з нагоди Дня працівників освіти України .

Директор школи:

М. Мамчук

03.10.2014р.

ГРАМОТА

Вижицький коледж прикладного
мистецтва ім. В.Ю. Шкрібляка

нагороджує

Федірка Ігора Ярославовича

за підготовку учасників та призерів
Всеукраїнського конкурсу з образотворчого
та декоративно-прикладного мистецтва
серед загальноосвітніх та художніх
шкіл України «Вижицька палітра»

Директор коледжу *Д. О. Козубовський*
м. Вижиця, 2015р.

Г:018-Д:К: 8:050:773:22:76-8:066:286:01:35

КОСІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ПРИКЛАДНОГО
ТА ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА
ЛЬВІВСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МИСТЕЦТВ

В ЛЬВІВСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ МИСТЕЦТВ
КФКПДМ
КОСІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ПРИКЛАДНОГО
ТА ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА

ГРАМОТА

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ:

вчитель Вербовецької гімназії Косівської міської ради

**ФЕДІРКО
ІГОР ЯРОСЛАВОВИЧ**

за участь у виставці творчих робіт
учнів гімназії в рамках творчого конкурсу
ім. В. Довбенчука

Директор КФКПДМ ЛНАМ

Р.Г. Стеф'юк

КОСІВ 2019

© 2020. All rights reserved. This document is a property of the Ivano-Frankivsk Regional Institute of Postgraduate Pedagogical Education. No part of this document may be reproduced without written permission from the Institute.

КОСІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ПРИКЛАДНОГО ТА ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА
ЛЬВІВСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МИСТЕЦТВ

ПОДЯКА

за підготовку творчої молоді до дистанційного конкурсу
образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва
«ЖИВИЦЯ»

ФЕДІРКО ІГОР ЯРОСЛАВОВИЧ

директор КФК ПДМ ЛНАМ

Р.Г.Стеф'юк

КОСІВ - 2021

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

КОСІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ
ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА | ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ КОСІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ІНСТИТУТУ ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА

КОСІВ
2025

ПОДЯКА

Федірко Ігорю Ярославовичу

за вагомий внесок у розвиток та збереження національної культури і мистецтва України, високий професіоналізм, цілеспрямованість та ефективні методи викладання, які сприяють розвитку творчого потенціалу талановитих дітей та молоді.

«Україна - ЄДИНА»

ОБЛАСНИЙ КОНКУРС НАРОДНИХ РЕМЕСЕЛ СЕРЕД УЧНІВ
ЛІЦЕІВ, ГІМНАЗІЙ, МИСТЕЦЬКИХ ШКІЛ
ТА ЦЕНТРІВ ТВОРЧОСТІ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

В.о. ректора КДІДМ,
кандидатка мистецтвознавства, доцентка

Вікторія ДУТКА

В.о. директора ФК КДІДМ, кандидат мистецтвознавства,
доцент, член Національної спілки художників України

Роман СТЕФЮК

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР
ПОЗАШКІЛЬНОЇ
ОСВІТИ

ДЕПАРТАМЕНТ
ОСВІТИ І НАУКИ
ЖИТОМІРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ЖИТОМІРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
БУДИНОК ХУДОЖЬОЇ ТА
ТЕХНІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ

ГРОМАДСЬКА
ОРГАНІЗАЦІЯ
«РОЗСТРІЛЯНА
МОЛОДІСТЬ»

ПОДЯКА

**Федірко
Ігорю Ярославовичу**

Керівнику музею
Вербовецької гімназії
Косівської міської ради
Івано-Франківської області

за підготовку переможців
Всеукраїнського фестивалю
вшанування воїнів України
«Розстріляна молодість»
до Дня Героїв Небесної Сотні

Голова правління ГО,
В.о. директора ЖДБХТТ

Ніла БАХУР

Житомир - 2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЦЕНТР
НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ,
КРАЄЗНАВСТВА І ТУРИЗМУ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

ДИПЛОМ

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

БОРСУК СОФІЯ –

*учениця 8 класу Вербовецької гімназії Косівської міської ради
Косівського району Івано-Франківської області,
учасник Всеукраїнського конкурсу екскурсоводів
музейів закладів освіти «Край, в якому я живу»
за презентацію
«Керамічні вироби народних майстрів, членів Національної спілки
художників України»
Музею «Побуту і декоративно-вжиткового мистецтва
Гуцульщини»
(кер. Федірко І.Я.)*

В.о. директора

Андрій ЛІСОТА

Наказ від 26.03.2025 № 26-А

м. Київ – 2025 рік

ДИПЛОМ

I МІСЦЕ

**Всеукраїнський літературно-музичний фестиваль
вшанування воїнів України «Розстріляна
молодість», присвячений Дню Героїв Небесної Сотні
(заочний/дистанційний формат)**

Номінація «Образотворче мистецтво»

Борсук Софія

**учениця Верboveцької гімназії Косівської міської
ради Косівського району Івано-Франківської області;
керівник – Федірко Ігор**

Геннадій ШКУРА
директор

2025 рік
м. Київ

Наказ від 20.02.2025 № 02-07

ДИПЛОМ

I МІСЦЕ

**Всеукраїнський літературно-музичний фестиваль
вшанування воїнів України «Розстріляна
молодість», присвячений Дню Героїв Небесної Сотні
(заочний/дистанційний формат)**

Номінація «Декоративно-прикладне мистецтво»

Ковалюк Павло

**учень Вербовецької гімназії Косівської міської ради
Косівського району Івано-Франківської області;
керівник – Федірко Ігор**

**Геннадій ШКУРА
директор**

**2025 рік
м. Київ**

Наказ від 20.02.2025 № 02-07

ДИПЛОМ

I МІСЦЕ

**Всеукраїнський літературно-музичний фестиваль
вшанування воїнів України «Розстріляна
молодість», присвячений Дню Героїв Небесної Сотні
(заочний/дистанційний формат)**

Номінація «Декоративно-прикладне мистецтво»

Пасайлюк Владислав

**учень Верboveцької гімназії Косівської міської ради
Косівського району Івано-Франківської області;
керівник – Федірко Ігор**

**Геннадій ШКУРА
директор**

**2025 рік
м. Київ**

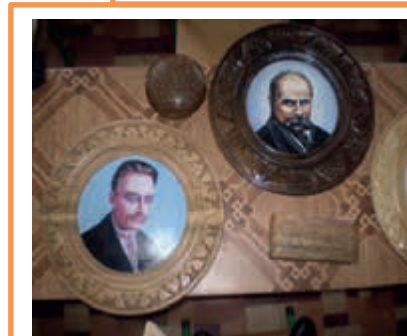
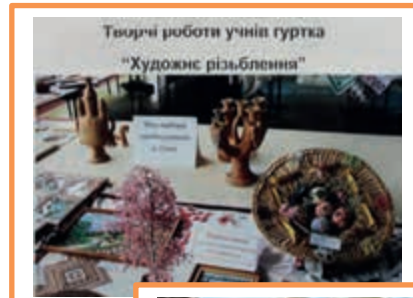
Наказ від 20.02.2025 № 02-07

У 2003 році Ярослав Іванович провів мистецький захід «Радий зустрічі з Вами» з персональною виставкою та виставкою творчих робіт учнів.

Ярослав Іванович практикував створення учнями ілюстрацій та композицій до творів Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка, на вірші поетів Косівщини Богдана Радиша, Василя Гостюка, Миколи Близнюка, Дмитра Арсенича. За час учительського марафону до чергової атестації Ярослав Іванович проводив творчі звіти в оформленому ним кабінеті-музеї.

У 2009 році роботи вчителя та його учнів демонструвалися на виставці малярства та різьблення в обласному краєзнавчому музеї.

Ярослав Іванович разом зі своїм сином Ігорем Ярославовичем, теж учителем трудового навчання та образотворчого мистецтва, розробили низку авторських програм для предметів естетичного циклу. Їхні програми – це цілісна система послідовного усвідомлення зв'язку мистецтва з життям.

Презентація
авторських програм з
предметів
естетичного циклу

Ярослав Іванович – переможець обласних виставок-конкурсів учительських творчих робіт у 2008-2009 роках. Управлінням освіти і науки Івано-Франківської державної адміністрації нагороджений грамотою і цінним подарунком за зайняте **I місце** в обласній виставці-огляді творчості працівників освіти

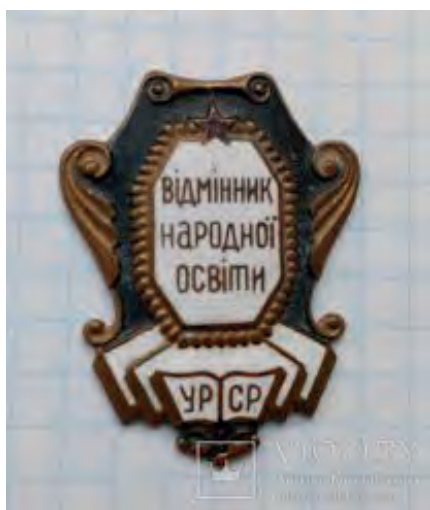

8 червня 2016 року у Косівській гімназії імені Ігоря Пелипейка відбувся круглий стіл під назвою «Особистості в новітній історії розвитку освіти Косівщини (друга половина XX – початок XXI ст.)». Захід був приурочений до 25-річчя незалежності України і пройшов за підтримки відділу освіти Косівської районної державної адміністрації та науково-дослідної лабораторії «Гуцульська етнопедагогіка і гуцульщинознавство» Національної академії педагогічних наук України

В круглому столі взяли участь видатні освітяни Косівщини: Ярослав Матійчак, Аделя Григорук, Катерина Сусак – заслужені працівники освіти України, заслужені вчителі України: Володимир Крутофіст Васирина Сеняк **Ярослав Федірко** та Володимир Чепига

За багаторічну сумлінну працю, за значні успіхи в навчально-виховному процесі вчитель неодноразово нагороджувався грамотами всіх рівнів, нагрудними знаками і медалями. У 1979 році – знаком «Відмінник народної освіти».

Указом Президента України від 22 січня 2014 року № 27/2014 Ярославу Івановичу Федірку присвоєно звання **Заслужений учитель України**. Посвідчення № 3857.

Вчити так, аби лишити слід у серці

**Спогади
про Ярослава Івановича
Федірка,
Заслуженого вчителя України,
з нагоди його
90-ліття від дня народження**

Учитель...

яке велике значення має для кожного з нас це слово. Своїми спогадами та враженнями про діяльність Заслуженого вчителя України поділились дирекція Вербовецької гімназії, його учні, близькі, знайомі та друзі, які мали змогу з ним навчатися, працювати і співпрацювати

**Ольга Іванівна Цьок,
директор
Вербовецької загальноосвітньої
школи І-ІІ ст.
(01.09.1998 - 01.09.2010 р.р.),**

Раз добром нагріте серце вік не прохолоне!

Тарас Шевченко

Гордість нашої школи

«Федірко Ярослав Іванович належить до тих вчителів, які є гордістю нашої школи, на яких тримається добра її слава. Діти дуже любили і поважали його за справедливість, вимогливість, людяність.

Ця людина все своє життя трудилася сумлінно, творчо, самовіддано. Досконало володів тим мистецтвом педагогіки, яке дозволяє подавати кожному учневі необхідний обсяг знань, навичок, умінь з урахуванням їх вікових та індивідуальних особливостей.

Він привертав увагу учнів до себе веселою вдачею, щирістю, полонив любов'ю до мистецтва і народної творчості, володів мистецтвом слова.

Ярослав Іванович створив кімнату-музей декоративно-прикладного мистецтва, який з допомогою учнів щорічно поповнювався експонатами і зараз широко використовуються в освітньому процесі школи.

Ярослав Іванович постійно наголошував: «Не обмежуйте себе у повсякденних пошуках та виявах різносторонніх захоплень і користуйтеся всіма засобами педагогічних прийомів та різних форм роботи. Ніколи не шкодуйте себе для самовдосконалення, бо Життя надто коротке для цього.

У процесі багаторічної праці учителем образотворчого мистецтва і креслення (*а це більше 50 років*) Ярослав Іванович набув великого досвіду, узагальнивши напрацьовані власні педагогічні прийоми навчання учнів, добився вагомих результатів у навчанні та вихованні дітей. Виробив власну методику, якою ділився з учителями району та міста Косова, чим і заслужив любов у своїх вихованців, повагу від колег та батьків дітей, нагороди від держави.

Адже ми пам'ятаємо Ярослава Івановича як інтелігентну й високоінтелектуальну людину, талановитого педагога, творчу та креативну особистість. Для багатьох із нас Федірко Я.І. був не просто колегою, а родинному близькою людиною та мудрим наставником. Він блискуче володів методикою і мав безцінний дар – майстерно передавати свої знання дітям і повсякчас заохочувати своїх учнів до навчання.

Його високий професіоналізм у поєднанні зі щирим захопленням своєю справою, любов'ю до життя та добрим серцем стали міцним фундаментом у формуванні Учителя-майстра, педагога від Бога. За роки роботи в школі Ярослав Іванович виховав не одне покоління української молоді, своєю неймовірною енергією надихнув сотні молодих сердець.

Безперечно, передовою педагогічною ідеєю в діяльності Я. І. Федірка було постійне вдосконалення, бо тільки творча людина може навчити інших творчості.

Ярослав Іванович радив випробовувати все, що можливо випробувати, – щось обов'язково кожному підійде. Ось таке кредо сповідував у своїй праці Заслужений учитель України Ярослав Федірко».

**Директор Вербовецької гімназії
(2010 – 2024 роки)
Вчитель вищої кваліфікаційної
категорії, педагогічне звання
«Старший учитель»,
громадська активістка**

Мистецтво – незбагненне явище в житті людського роду.

Зустріч із прекрасним, де б вона не відбувалась – на уроках в навчальному закладі, у мистецтві чи в природі – розвиває естетичні почуття дитини, робить її сприйнятливішою, витонченішою, людянішою, вчить цінувати красу природи і людський талант, засвоювати досвід людства й неодмінно додавати до нього свій власний. Саме такі завдання ставив перед собою учитель образотворчого мистецтва нашої гімназії Федірко Ярослав Іванович, вчитель від Бога.

Він вважав, що художня діяльність формує в учнів культуру людських почуттів як найсильніших – любові, доброти, милосердя, так і найспецифічніших: почуття кольору, лінії, ритму, композиції, колориту... Тому у своїй практиці особливу увагу звертав на розвиток зацікавленості учнів художньо-практичною діяльністю через використання різноманітних технік та матеріалів, інноваційних технологій навчання.

Урок мистецтва Ярослав Іванович не уявляв без створення особливої емоціональної атмосфери. Намагався створити її за допомогою живого слова, живих діалогів з учнями, музики, зорових образів, поетичного тексту. Вважав, що саме це і є складовими елементами емоціональної драматургії уроків образотворчого мистецтва.

Для нього актуальним було питання розвитку особистості учня, його творчого потенціалу, активності в пізнанні та практичного спрямування теоретичних знань. Ярослав Іванович створював такі умови в освітньому процесі, які запалювали в дитячих серцях творчу іскорку. На таких уроках кожна дитина відчувала себе справжнім митцем – особистістю, якій притаманні власне бачення світу, своя манера й техніка виконання.

На уроках з опанування практичних навичок Він допомагав учням знайти «свою» техніку й справжні мистецькі захоплення. Проводячи уроки образотворчого мистецтва, хотів, щоб вони стали уроками постійних відкриттів прекрасного. Ярослав Іванович – це Вчитель для школи, вчитель для дітей, для майбутнього — це те ж саме, що сонце для всесвіту. Він джерело тієї сили, яка надає руху всій машині. Справжній учитель — найкращий, найвірніший друг батьків... Почувати себе вчителем означає почувати себе другом батьківського дому. Таким був і залишився в пам'яті педагогічного колективу, учнів та батьків наш Ярослав Іванович Федірко

***Ковалюк Руслан Михайлович,
директор Вербовецької гімназії
з 2024 року,
вчитель історії і права***

Учитель від Бога! Чи був він у вашому житті? Я щасливий, бо у моєму житті були такі педагоги. І найпершим моїм наставником, як учителя, у Вербовецькій загальноосвітній школі I-II ступенів був **Федірко Ярослав Іванович**, заслужений учитель України. Господь послав мені його.

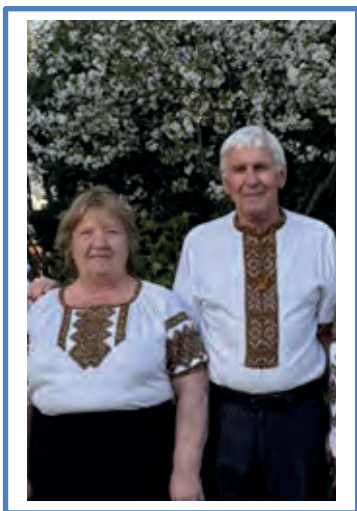
Учитель... Наставник... Які звичайні, які місткі ці слова! Той, хто навчає, хто збагачує розум і душу молодого вчителя, хто відкриває перед ним невичерпну скарбницю знань і невмирущих моральних цінностей. Мені у житті пощастило, і я зустрів справжнього вчителя і наставника. Частина його серця, його самого буде в моєму житті вічно світити й допомагати вижити в найскрутніші часи.

Адже всі життєві стежки починаються від шкільного порогу. Ключ до всіх духовних багатств світу – у нього, шкільного наставника. Це ж бо він, Ярослав Іванович Федірко, допоміг мені сформуватися і утвердитися як учитель, знайти свою дорогу в житті, навчив не лише учительських премудрощів, а й найскладнішої з наук – бути людиною. У нього, дійсно, були свої секрети професійної майстерності.

Промайнуть роки, але пам'ять повертатиме мене до найкращої пори життя – шкільної, де завжди поруч зі мною був Ярослав Іванович, мій наставник і радник. Я шаную його за розум, професіоналізм, чітку життєву позицію, за мудрість, толерантність. Тому сьогодні хочеться сказати вам, шановний Ярославе Івановичу, велике спасибі за жертвовну працю, за теплі години спілкування, за уроки життя, за мудрість, безмежну доброту і душевне тепло, яке буде зігрівати нас, ваших вдячних молодих педагогів.

Адже Ваше професійне життя – це обов'язок бути світочем, стверджувати ідеали правди, краси, добра. Ви – це той справжній Учитель, той наставник, який проймається справою, якої навчає, який сіє добре зерно, який постійно виховує, допомагає стати самим собою.

Це справді благородна мета сьогодні: працювати для майбутнього, сіяти зерна доброго, світлого, щоб зійшли вони в душах молодого покоління. Ярославе Івановичу, ви ніколи не були байдужі до долі своїх вихованців, ви раділи і переживали за нас, молодих учителів, коли потрібно, підказували й допомагали. Ваші настанови, Ваші поради, Ваші уроки ми збережемо в пам'яті на довгі роки. Ще раз спасибі Вам, незамінимий Учителю і Наставнику.

***Ткачук Оксана Михайлівна
і Ткачук Мирослав Михайлович,
методисти методичного кабінету
відділу освіти Косівської РДА
(1995 – 2020 роки)***

«Якщо вчитель має лише любов до справи, він буде хорошим вчителем. Якщо вчитель має лише любов до учня, як батько, мати, він буде кращим від першого вчителя. Якщо вчитель поєднує в собі любов до справи і до учнів, він – досконалий вчитель» (Л. Толстой)

Таким досконалим учителем був Федірко Ярослав Іванович. У методичний кабінет Він заходив майже щотижня. Всі методисти завжди були раді зустрічі з цією неповторною творчою особистістю. У розмові з ним ми завжди відчували його професіоналізм, його любов до учительської праці, до дітей, яких він навчав. Для нього найголовніше було, як допомогти дитині стати культурною та духовно розвиненою особистістю.

Ми неодноразово переконувались, що головне для Ярослава Івановича – зберегти цю творчу особистість, допомогти їй проявити себе, знайти себе в цьому світі. Він стверджував, що в умовах правильно поставленого виховання діти охоче передають свої почуття, думки, прагнення в малюнках.

Завдання Ярослава Івановича, як він говорив, – сформувані в учнів певну систему естетичних цінностей, розвивати мистецькі уміння та компетентність, здатність до самовираження та творчої діяльності.

«На уроках ми з дітьми спостерігаємо, аналізуємо явища природи, вчимося бачити красу скрізь. Джерелом краси є світ, який існує незалежно від нашої свідомості, цей світ треба пізнавати – розумом і почуттями. Із сприймання і пізнання краси починається виховання естетичної культури, виховання почуттів. Усе прекрасне, що існує в навколишньому світі і створено людиною для інших людей, повинно доторкнутися до серця дитини і облагородити її. Тому першим кроком на шляху до творчості є сприймання краси навколишнього світу, розуміння її, прагнення втілити її у малюнку. Для живого, творчого сприйняття дійсність завжди була невичерпаним джерелом народження самого мистецтва. Слово про красу естетично впливає на дитину, якщо вона побачить її своїми очима. Для сприйняття немає безумовної межі між мистецтвом і дійсністю, бо вони живуть спільним життям і разом вбирають людські цінності. Споглядання і слухання, переживання побаченого і почутого – це ніби перше віконце в світ краси. Але діти не зможуть її пізнати без яскравого емоційного слова вчителя» – стверджував Ярослав Іванович

Володимир Миколайович Крутофіст,
заслужений учитель України,
вчитель-методист Рожнівського ліцею
ім. Ф. Погребенника,
громадський діяч

Учителем школа стоїть ...

І.Я. Франко.

Ярослав Іванович Федірко був досвідченим, ерудованим педагогом з широким діапазоном творчості, який постійно використовував інноваційні методи подачі нового матеріалу як на уроках трудового навчання, так і на уроках образотворчого мистецтва. Коли молоді вчителі звертались з проханням розкрити секрети своєї майстерності, ніколи не відмовляв, бо розумів: не досить самому любити і знати мистецтво, треба вміти віддавати свої знання і вміння тим, хто цього потребує. Його цінували і шанували колеги-педагоги як професіонала, як творця краси, як керівника районного методичного об'єднання і взагалі як людину. З ним приємно спілкуватися, збагачуватись досвідом.

Як голова МО завжди наголошував молодим спеціалістам, що учні можуть пробачити учителю багато чого, але ніколи не пробачать байдужості.

Успішний учитель – це дар Божий, це майстерність, доведена до мистецтва, це вміння дарувати вихованцям радість праці. Він не ставив за мету зробити з кожного учня ремісника, але вважав, що урок художнього різьблення по дереву – це урок мистецтва, урок почуття краси, прекрасного, який повинен пробудити в учнів бажання витися і навчатися і який стане для них камертоном для подальшої життєвої діяльності.

Відчувати, розуміти, цінувати і творити – ось головні критерії освітньої діяльності його як педагога.

Ярослав Іванович привертав повагу учнів до себе веселою вдачею, життєрадісністю, щирістю, полонив любов'ю до мистецтва і народної творчості, і сам володів мистецтвом слова.

Вражає цілеспрямованість Ярослава Федірка, його велике бажання працювати, виховувати, творити, його щире вболівання за навчання і виховання підростаючого покоління. Педагог працював над тим, щоб кабінети мистецтва були свого роду дослідницькою лабораторією, коли при співпраці учителя і учня народжувалася б творчість. Уроки образотворчого мистецтва спрямовує на виховання в учнів емоційно-ціннісного ставлення до мистецтва та дійсності, розвиток художніх здібностей, інтересів, естетичних ідеалів, критичного мислення, умінь сприймати, інтерпретувати й оцінювати твори мистецтва й художні явища, стимулює здатність учнів до художньо-творчого самовираження.

Для досягнення успіху у ході підготовки до уроку намагався зробити його своєрідним твором із власним задумом, зав'язкою і розв'язкою, як і будь-який твір мистецтва.

Систематична позакласна робота з учнями, яка здійснюється в тісному зв'язку з батьками, дає можливість вчителю встановлювати логічні взаємозв'язки процесу навчання з життєвими ситуаціями, згуртовує дітей у дружню сім'ю. І кожен успіх, як і кожна невдача, переживаються колективно. На перше місце в роботі ставить розвиток розвиненої особистості, що включає розвиток мови, мислення, розвиток вміння самостійно працювати, здобувати знання і потрібну інформацію, розвиток вольових якостей, розвиток вміння учитися, розвиток здібностей, інтересів, емоцій, пам'яті. Морально-естетичне виховання основа всього виховного процесу. На прикладах загальнолюдських моральних якостей та з вірою в кожного учня будував увесь освітній процес. Працюючи з дітьми, він переконував їх, що будь-яка справа лише тоді посправжньому цікава для дітей, коли задумана і організована самими дітьми, тому стимулював самостійну діяльність учнів. Усі освітньо-виховні заходи проводив на основі довір'я дітям і поваги до їхніх особистостей за підтримки батьків.

Ніякі поняття не давав в готовому виді. Знання здобувають учні шляхом пошукової роботи, дослідження. Саме в процесі дослідження, порівняння, аналізу формували найважливіші поняття, розвивав уміння і навички.

Ярослав Іванович завжди наголошував на тому, що успіх у навчанні – важливе джерело внутрішніх сил учня, які породжують енергію для подолання труднощів, бажання вчитися та розвиватися.

«Не обмежуйте себе у повсякденних пошуках та виявах різносторонніх захоплень, користуйтеся всіма засобами педагогічних прийомів та різних форм роботи. Ніколи себе не шкодуйте.

Життя надто коротке для цього. Випробуйте все, що можливе випробувати. Щось обов'язково вам підійде!» – таке кредо сповідував у своїй праці заслужений учитель України Ярослав Федірко.

Ось якими добрими спогадами про свого
вчителя ділиться його учень
Богдан Васильович Ходан,
*член Національної спілки художників України,
заслужений майстер народної творчості*

**Для мене він заслужений і народний учитель,
безцінний наставник**

Ярославе Івановичу, Вчителю, Наставнику! Слова подяки хочеться вимовляти на Вашу адресу нескінченно. Ви неймовірна людина, яка мотивує, надає сил, дарує спокій та впевненість, вселяє ті емоції, які так усім нам, вашим учням, потрібні.

Щиро зізнаюсь, що Ви для мене були і залишилися улюбленим учителем. Ви грамотно і вміло викладали образотворче мистецтво, талановито вели заняття з художньої різьби на дереві. Мене і моїх ровесників-друзів по навчанню вражали своєю ерудицією і приязню. Ви зуміли зорганізувати в школі Клуб юних любителів мистецтва, творчі гуртки з художньої різьби та графіки (ліногравюра), об'єднували нас цікавою, захоплюючою справою – збором цінних експонатів до шкільного мистецького музею.

Западали нам в душу вечори мистецької тематики, зустрічі з цікавими, неординарними і творчими людьми, вікторини, які організовували Ви для своїх вихованців з метою збагатити нас духовно, розширити наш естетичний кругозір.

Усіма своїми нинішніми скромними успіхами й досягненнями на творчій ниві я щиро завдячую своєму вчителю, наставникові Ярославу Івановичу. Виявляю свою шану, любов і вдячність за те добро, що зробив він для мене в житті. Витримці, сили волі, терпінню і цілеспрямованості в досягненні мети цього досвідченого вчителя можна щиро позаздрити. Адже вчительська праця не з легких, а він багато зусиль, енергії віддав нам, дітям, не економлячи на власному часі, не шкодуючи тепла свого серця.

Висловлюю вам глибоку вдячність та нескінченну подяку за ту роль, яку ви відіграли на шляху мого становлення. Ви надихали, підтримували, спрямовували. Завдяки вам для мене відчинилися нові двері. Ціную кожную вашу пораду, кожне повчання.

Дуже дякую за підтримку та допомогу у всіх питаннях. Я знаю, як складно бути учителем-наставником, і дякую за кожную цінну пораду.

Дякую Вам за мудрість, безмежну доброту і душевне тепло, яке буде довго зігрівати нас, ваших вдячних учнів, усе життя що були поруч і підтримували до кінця!

Сердюк Іван Сергійович,
*український художник, майстер різьблення
по дереву, карбування по металу, кераміці,
старший викладач Уманського державного
педагогічного університету ім. Павла Тичини,
відмінник народної освіти України,
член Національної спілки майстрів народного
мистецтва України, художник.
Почесний громадянин
Уманської територіальної громади.*

Спогади про друга

15 травня 2025 року – 90 років з дня народження заслуженого учителя України Ярослава Івановича Федірка – педагога і художника.

У шістдесяті роки минулого століття багато випускників КУПМ (нині інститут ПДМ), одержавши ґрунтовні знання з образотворчого мистецтва, креслення та художньої обробки деревини, не маючи педагогічної освіти, але маючи природні задатки до роботи з дітьми, пішли в загальноосвітні школи учителями образотворчого мистецтва, креслення та трудового навчання.

Навчаючи дітей з своїх предметів, вони самостійно оволодівали азами педагогіки та дидактики, виробляли самостійно методику навчання дітей, не гребуючи навчатись у досвідчених вчителів. Вищу освіту здобували через заочне навчання. До цих вчителів можна віднести Ярослава Федірка і мене його однокурсника колегу і друга.

В 1952 році нас зачислили учнями першого курсу КУПМ. Закінчили навчання в 1960 році після служби в армії, ми отримали диплом з присвоєнням кваліфікації майстра-художника з художньої обробки дерева. Всі роки перебування в училищі ми разом з Ярославом навчались в одній групі, разом готувалися до занять, відпочивали, подружились і нерозривно берегли цю славну ознаку людського спілкування все своє довге життя. Тривале спільне навчання та проживання, довготривале наше дружнє спілкування дають мені можливість висловити теплі слова про цього талановитого від Бога педагога, людину вольову цілеспрямовану та всебічно обдаровану.

Я декілька разів в різні роки побував у школі, де працював Ярослав. Відвідував його естетично оформлену майстерню з впорядкованим обладнанням та кращими учнівськими роботами.

Любив він своїх учнів, яким передавав свої знання та вміння, одержуючи від них щиру любов і повагу. Я знаю, що, навчаючи дітей, Ярослав Іванович постійно самовдосконалювався і досягав певних результатів. Безмежну любов до прекрасного, до мистецтва в житті і природі він відображав у своїх живописних та графічних роботах. Наочності, виготовлені ним самим, викликали в дітей повагу до свого вчителя, піднімали його авторитет.

Ярослав Іванович – ерудований вчитель, який умів узагальнити набуті практиками цінні педагогічні прийоми навчання і втілював їх вироблену власну методику навчання.

З Ярославом і його сім'єю, рівно ж моя сім'я підтримували постійні зв'язки. Часто їздили вони до нас і ми до них в гості, для нас це було свято.

Ярослав був, на мою думку, гарний сім'янин і господар, люблячий чоловік і батько, він дуже поважав свою дружину, дітей і особливо сина Ігоря.

Згідно плану позакласної роботи цей невтомний працівник постійно проводить тематичні мистецькі вечори, зустрічі з цікавими людьми, звітні виставки творчих робіт учнів. Теплим словом і ділом поводив своїм вихованцям, що всі вони від природи і Бога – здібні і талановиті.

Ярослав Іванович завжди бадьорий, наділений даром від Бога приємно спілкуватися, охоче ознайомлював зі своїм шкільним багатством. Я дізнався, що ним у школі організовано Клуб молодих любителів мистецтва і ще декілька гуртків. Частину свого педагогічного доробку він залишив для свого сина Ігоря Ярославовича, який гідно продовжує справу свого батька

Мені в житті дуже пощастило, що доля звела нас і ми стали друзями впродовж усього життя. Ти дуже чуйна людина і справжнісінький віртуоз своєї справи.

Сьогодні я дуже хочу подякувати тобі, друже, за все, що було у нашому житті добре і не дуже: успіхи, невдачі, падіння, розчарування і знову успіхи й удачі. Говорю це зараз від душі! Ти неймовірна людина, твоїй енергії і життєрадісності можна тільки позаздрити, про такий, як у тебе, досвід і підкованість у своїй справі можна тільки мріяти.

Дорогий мій друже, дякую за те, що був для мене справжнім прикладом. твоя мудрість і підтримка допомогли мені стати тим, хто є сьогодні. Ти навчив мене вірити в себе та активно шукати шляхи вирішення будь-яких завдань.

Слава Україні і слава талановитим мудрим учителям, що навчають і виховують наших українських дітей.

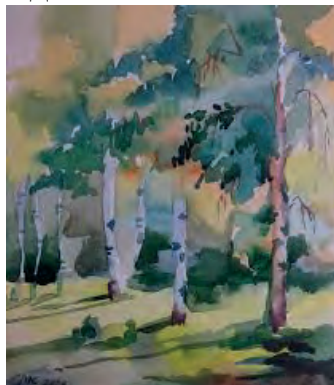
Приймак Йосип Дмитрович,
*член Національної спілки художників України,
 доцент Косівського інституту прикладного
 та декоративного мистецтва
 Львівської національної академії мистецтв,
 досвідчений педагог, автор низки краєзнавчо-
 мистецьких видань про народних майстрів
 Гуцульщини, художник-майстер
 виробів з дерева й активний громадський діяч*

ЖИТТЯ, ВІДДАНЕ ШКОЛІ

Немає напевно кращого моменту в житті, як спогади про часи спілкування з гарними друзями, товаришами, однодумцями. Пригадуються мені товариські зустрічі в колі гарних друзів, серед яких душею був Ярослав Іванович Федірко. Він звеселяв компанію жартами, оповідями, розповідями про те і про інше, притому він знав дуже багато різних історій.

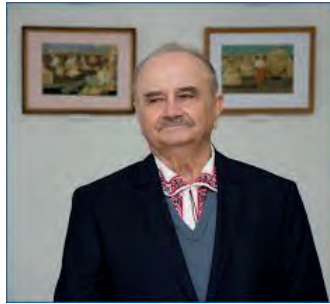
Ярослав Іванович старший товариш, прекрасна людина, вчитель, з яким товаришували багато років. Весь цей час ми спілкувалися як творчі люди, педагоги. Багато разів приходилося побувати на уроках цього насправду прекрасного вчителя. Деколи проводили зустрічі просто так, деколи з обміну досвідом, іноді паралельно з відвіданням шкільного музею, який появився у школі зусиллями Ярослава Івановича. До речі, проведенню уроків і роботі музею він приділяв найбільше уваги. Це було не просто захоплення, а справою його життя.

З початку 1980 років наші ділові зустрічі зміцніли як шанувальників народного мистецтва, любителів образотворчого мистецтва, чи просто друзів. Ми ходили разом малювати етюди, потім обмінювалися ними, один з яких я зберігаю до сьогоднішнього дня.

Ярослав Іванович дуже цінував дружбу, особливо з однокурсниками з котрими навчався в училищі, а з деякими дружба тривала майже донедавна. Пригадується мені організована випускниками відділу художньої обробки дерева тих років зустріч через 50 років. Це були вже старші дядьки. Я з цікавості запитав, чого організовуєте зустрічі в Косові, адже дехто з вас потім вчилися хто в Києві, наприклад, відомий сценарист Якимович, Сердюк Іван, хто в Харкові, хто у Львові як Книшук Михайло. Відповідь була такою, що кращого місця для зустрічі, як Косів, немає.

Найкращим другом пана Ярослава залишився, як кажуть, до кінця його життя Сердюк Іван Сергійович, професор Уманського університету.

Іван Сердюк з Умані на знак поваги до Ярослава Івановича старався приїздити у Косів поздоровити свого друга з днем народження, і так було взаємно. Одного разу Ярослав Іванович з дружиною приїхав в Умань, де відвідав виставку живопису та інтарсії соломкою «Звичаї наших предків» уманського майстра народного мистецтва Івана Сердюка. В експозиції представлені понад 60 картин. Це деякі спогади про вміння дружити і дорожити друзями.

А якщо б вам вдалося в той час побувати на уроках в Ярослава Івановича – це одне задоволення, бо тут все було продумано до дрібниць. Жодних формальностей, наскільки захоплююче він умів організувати заняття.

Це було цікаво для учнів, бо вони навіть не чули дзвінка і готові були не йти навіть на перерву. Кожен методист оцінив би таке заняття на відмінно, з похвалою.

Багато можна було б говорити про цю прекрасну людину, адже він жив школою, роботою, в нього загорялися очі, коли починалася розмова про роботу в школі. З великою відповідальністю відносився до вчительської роботи. В нього кожне заняття було розписано в поурочних планах до дрібниць, він складав програми з трудового навчання, старався прив'язати їх до розвитку гуцульської національної загальноосвітньої школи. До речі, деякі програми, розроблені ним, затверджені Міністерством освіти і науки України, актуальні і сьогодні.

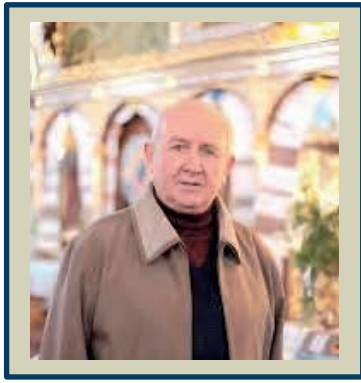
Не можна не згадати, який він був прекрасний сім'янин, дуже цінував дружину Дарію, безмежно любив дітей, особливо сина Ігоря. Це було видно без слів, це була його надія.

**Золоте весілля
зразкового
подружжя**

Багато гарних споминів залишила про себе ця прекрасна людина, адже велику частку свого свідомого життя він провів саме в школі, багато з його учнів стали відомими на ниві розвитку і пропаганди народного мистецтва Гуцульщини.

Ігор Богданович Фокшей,
*вчитель-методист Косівського
ліцею №2, відмінник освіти України,
лауреат премії ім. Ігоря Пелипейка,
громадський діяч*

Кажуть, що професія вчителя – для обраних дітей, бо ж яку витривалість, яку душу потрібно мати, аби стояти перед прицілом сотні допитливих очей і вести молодь до країни Знань.

Ярослава Івановича Федірка шаную і ціную як вчителя-професіонала, як творця краси, як людину і як незмінного керівника районного методичного об'єднання вчителів образотворчого мистецтва. Знаю його більше чверть століття. З ним, як з педагогом і як з людиною, приємно спілкуватися, збагачуватись досвідом.

У його шкільному музеї оформлена портретна галерея «Народні таланти Прикарпаття» – портрети видатних митців Косівщини. Про кожного з них Ярослав Іванович міг розказати цікаві і правдиві історії з життя і їхньої творчої діяльності.

Демонструються зразки інкрустації на дереві, художнього випалювання, писанкарства, ткацтва, кераміки. Естетично оформлені тематичні папки, альбоми, ілюстровані планшети, мистецька література.

Вражає цілеспрямована діяльність Я.І.Федірка, його велике бажання працювати, виховувати, творити. Його широке вболівання за навчання і виховання підростаючої зміни.

Основна мета педагога Ярослава Федірка – пробудити в душах дітей почуття прекрасного, навчити їх власними руками, вдумливою фантазією творити цю красу. Через працю і творчість він формує в учнів талановитих митців, гідних громадян незалежної України.

**Іван Михайлович
Павлюк,
поет-митець,
громадський діяч,
Голова Вербовецької
сільської ради
(1994 -2015 роках)**

Учительська праця – це зріст і навчання,
Коли ти з прогресом у ногу ідеш.
Учительська праця – велике надбання,
Коли ти дитині себе віддаєш.

Учительський успіх – надія і віра,
Де такт і терпіння – як видих і вдих.
Учительський успіх – це розум і міра,
Вони вчаться в тебе, ти вчишся у них.

Учительські будні – недоспані ночі,
Окрилені ранки, насичені дні.
Учительські будні – довірливі очі,
Що дивляться в душу тобі і мені.

У культурно-мистецькому середовищі, і тим паче в освітянському, на Косівщині добре знаною і глибоко поважною особистістю був Федірко Ярослав а Іванович, відмінник освіти України, вчитель трудового навчання і образотворчого мистецтва Вербовецької загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів.

Я з великим задоволенням пригадую численні незабутні зустрічі і цікаве спілкування з Ярославом Івановичем під час культурно-масових заходів у сільському Будинку культури і в школі. Педагоги та учні навчального закладу завжди брали активну участь в державних культурно-просвітницьких заходах у Вербовецькому та Старокосівському сільських будинках культури, біля пам'ятників полеглих героїв, борцям за волю України, під час проведення сільських фестин, ювілеїв тощо.

(Косів, лудине)

Ярослав Іванович у свій час отримав добру фахову підготовку в Косівському училищі декоративно-прикладного мистецтва, а незабаром здобув і вищу педагогічну освіту. Хочу відмітити те, що вірність здобутій професії він проніс через усе своє життя, фахово удосконалюючись, працюючи творчо і натхненно. Таким чином він успішно реалізував своє життєве покликання художника-педагога і визначного майстра художньої обробки дерева. Ярослав Іванович мав великий дар Божий захопити і надихнути учнів до вивчення техніки різьби по дереву і композиції орнаменту. Кращі його учні поповнювали мистецькі навчальні заклади, здобуваючи професійну освіту, з великою шаною завдячуючи своєму учителеві Ярославу Івановичу, який привив любов до гуцульського прикладного мистецтва і до краси.

Неможливо не згадати про шкільний Музей декоративно-вжиткового мистецтва Гуцульщини, у створенні якого знаний педагог вклав багато зусиль і творчого натхнення.

Безліч виставок учнівських творчих робіт Ярослав Іванович організовував у школі, а клас-майстерня, де проводились уроки трудового навчання та образотворчого мистецтва, визнаний кращим навчальним кабінетом серед шкіл району щодо естетичної довершеності, де наглядно забезпечувався освітній процес.

Ярослав Іванович разом з сином Ігорем – автори герба Верboveцької гімназії, який є оригінальним графічним твором. Я – автор тексту гімну «Рідна школа», музика Володимира Вольського.

Треба зазначити, що педагог багато разів організовував виставки власних робіт у різних техніках образотворчого мистецтва і різьби. Це завжди викликало бажання в учнів наслідувати свого вчителя. А в кінці 90-х початку 2000-х років різьба стала популярною на ринку праці. Виготовлення різьблених виробів поширилось і серед випускників школи. Це дало змогу багатьом займатися підприємницькою діяльністю. І знову першим, хто навчає цього, був Ярослав Іванович.

Доречно зауважити, що не тільки вчительською творчою діяльністю займався Ярослав Іванович, а й громадською і суспільно-корисною. Зокрема, багато разів обирався депутатом сільської ради, допомагав своїм виборцям вирішувати різні побутові проблеми, працював у дільничній виборчій комісії у межах виборчої дільниці під час виборів в Україні.

У спілкуванні з односельчанами був привітний, мав доброзичливий характер, був веселим оптимістом і життєлюбом, чуйним до людей та навколишнього природного середовища, цінував дар Божий жити на цьому світі, виконав почесний обов'язок батька і дідуся.

Можна з впевненістю сказати, що яскраве, творче життя Федірка Ярослава Івановича виразило його як **людину** з великої літери, достойної доброї шани і світлої пам'яті.

Марія Миколаївна Гринюк – майстриня
художньої кераміки, колишня викладачка
і директорка Косівського інституту прикладного
та декоративного мистецтва, кандидат
мистецтвознавства, заслужена діячка
мистецтв України, членкиня Національної
спілки художників України
Голова благодійної організації
«Автентика Гуцульщини»

Незабутній вчитель і наставник

Учитель...Яке звичайне, яке містке це слово! Той, хто навчає, хто збагачує розум і душу молодій людині, хто відкриває перед нею невичерпну скарбницю знань і невмирущих моральних цінностей. Нам у житті пощастило, і ми зустріли справжнього вчителя. Частинка його серця, його самого буде в нашому житті вічно світити й допомагати вижити в найскрутніші часи. Промайнули роки, але пам'ять повертатиме нас до найкращої пори життя - шкільної, де завжди поруч з нами був Ярослав Іванович, наш любий учитель образотворчого мистецтва.

Усі стежки – від шкільного порогу. Початок усіх професій – у шкільному класі. Ключ до всіх духовних багатств світу – у нього, шкільного вчителя-наставника. Це ж бо він, Ярослав Іванович, повів нас у світ знань, допоміг обрати з усіх тисяч свою дорогу в житті, навчив не лише премудрощів шкільних предметів, а й найскладнішої з наук – бути людиною.

Мені й досі не віриться, як це у класах, де навчалося більше 30-ти дітей, він давав усім раду, Ярослав Іванович умів організувати нас на працю і творчість. А кожен з нас – то свій світ, свій характер, можливості й вподобання, врешті-решт свої сподівання, надії, покликання.

Він, як педагог, цінував у багатогранності, оригінальності наших душ – наше багатство. Як той диригент, спрямовував нас на розкриття здібностей, на самостійне розширення кругозору в естетичному плані, на духовне збагачення. Наш учитель і наставник відкрив багатьом із нас дивовижний світ – світ правди, добра, людяності, благородства.

У кожного із них є світлі спогади про нього, незабутнього вчителя і наставника Федірка рослава Івановича.. Саме ці спогади будуть часто пригадуватись нам, його учням, і зігрівати душу. Наш наставник учив нас жити, вчив добру, справедливості, вчив любити рідну школу, рідне село, батьків, рід наш, мову солов'їну...

Ми шануємо Вас за розум, професіоналізм, чітку життєву позицію, за Вашу мудрість, толерантність. Тому сьогодні хочеться сказати Вам велике спасибі за жертвовну працю, за теплі години спілкування, за уроки життя. Адже Ваше життя – це обов'язок бути світочем, стверджувати ідеали правди, краси, добра. Ви – це той Учитель, хто сіє в дитячі душі добре цілюще зерно.

50 років у парі

50 років спільного подружнього життя – це вже чималий відрізок часу. Люди, які прожили разом півстоліття, довели взаємну любов, повагу, довіру і відданість.

Рівно 50 років тому ви взялися за руки та ступили у нове спільне життя. І попри те, що в цьому житті було багато різних випробувань, ви завжди гідно проходили їх всі й ніколи не переставали підтримувати, допомагати, а головне, любити один одного. Ваша вірність перевірена часом, ваша любов пройшла велике загартування життєвими труднощами. І те, що в ваших очах, як і раніше горить вогонь пристрасті, ніжності та обожнювання один до одного – це неоціненна нагорода за всі прожиті роки. Ми бажаємо вам безмірного щастя і такого ж здоров'я. Бажаємо нескінченних радісних років життя. Нехай ваша мила, чарівна і прекрасна подружня пара завжди буде прикладом і еталоном для наслідування для ваших дітей, онуків і правнуків. Вітаємо з ювілеєм сімейного життя!

Отець Іван Близнюк

Півстоліття ви прожили разом, два життя прожили однією долею, зберігаючи любов і вірність. Не зрадили присяги, не зламалися під вантажем турбот і проблем, а тільки ще ближче стали один одному! Ви гідний приклад для наслідування, ми всі пишаємося вами та бажаємо, щоб тепло вашої любові, як і раніше, зігрівало нашу велику родину! Нехай ваші серця б'ються в унісон, міцним буде здоров'я, а поруч завжди будуть уважні, турботливі діти та онуки! А ми обіцяємо ще більше вас цінувати, адже ви тепер у нас «золоті»!

Син Ігор від імені усієї родини

Заслуги, нагороди і подяки Ярослава Федірка за сумлінну працю

ГРАМОТА

ВІДДІЛ ОСВІТИ
КОСІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ
ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

НАГОРОДЖУЄ

ФЕДІРКА

ЯРОСЛАВА ІВАНОВИЧА,

учителя образотворчого мистецтва Вербовецької
загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів,

*за сумлінну працю в системі освіти,
значний внесок у справу навчання та
виховання підростаючого покоління,
активну участь у організації
методичних заходів*

Начальник відділу

Володимир Козьменчук

Наказ від 24.09.2010 р. № 151

м. Косів

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

СВІДОЦТВО

ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ВИСТАВКИ ДОСЯГНЕНЬ
НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ЗАТВЕРДЖУЄ
УЧАСНИКОМ ВИСТАВКИ
1990 РОКУ

ФЕДІРКА ЯРОСЛАВА ІВАНОВИЧА – вчителя

трудового навчання Вербовецької

неповної середньої школи Івано-Франків-
ської області

Головний комітет Виставки досягнень
народного господарства Української РСР

ГРАМОТА

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

НАГОРОДЖУЄ

Федірка

Ярослава Івановича

*вчителя Вербовецької загальноосвітньої школи
I-III ступенів Косівської районної ради
за зайняте п е р ш е місце
в обласній виставці-огляді
творчості працівників освіти*

Начальник управління

Болук З.А.

Наказ від 06.11.2008 р. №819

ПОДЯКА

ВІД

ВЕРБОВЕЦЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ

**ФЕДІРКУ
ЯРОСЛАВУ ІВАНОВИЧУ**

вчителю образотворчого мистецтва
і трудового навчання
Вербовецької загальноосвітньої школи І-ІІ ст.

За особистий творчий і трудовий
вклад у організації шкільного
музею побуту і декоративного
мистецтва Гуцульщини

15 травня 2009 року

Сільський голова

І.М.Павлюк

ГРАМОТА

нагороджується

**вчитель трудового навчання
Федірко Ярослав Іванович**

**Ювілейний педагогічний стаж —
50 років!**

*З ювілеєм щиро Вас вітаємо,
Мішечок радості бажаємо.*

*Будьте дужі і проворні,
По-козацькому моторні,
З хлібом щедрим на столі,
З добрим словом у душі!*

Директор школи:

М.Мамчук

П-003-Д-К-8-050-773-22-76, 8-066-286-01-35

Прегушна епітра „Ковбачка”

Нагороджується
СРЕДНЬО
Григорій Іванович,
вчитель образотворчого
мистецтва
Верховецької ЗОШ І-ІІ ступенів

За професіоналізм і значний
добусний внесок у справу
виявлення та розвитку
твірчих здібностей
дітей, підготовки їх до
конкурсу

Хрестина Єліза Очима
"Дітей-2010"

Глова правління
Оксана Довгун

Глова спостережної ради
Роман Фуртук

Бажано щастя, гараздів без ліку,
Щічного здоров'я на довго віку!
Щоб Ваше здоров'я, як кремінце було
Щастя родинне цю берегло,
Хай матір Преступа у силах тримає,
А ми у житті Вам допомагає.

"Хесів, 2010 р."

ГРАМОТА

нагороджується

Ярослав Федірко

с. Старий Косів Косівського району

*за творчі здобутки в малярстві та художній
обробці дерева, залучення до мистецтва
молодого покоління та з нагоди відкриття
авторської виставки*

Директор
навчально-методичного центру
культури і туризму
Прикарпаття

В. Олексюк Василь Олексюк

м. Івано-Франківськ.
жовтень 2009 року

ПОДЯКА

Федірку
Ярославу Івановичу
жителю с.Старий Косів

**За надану допомогу у підготовці
святкування 600-ї річниці с.Матіївці**

Сільський

голова

с. Матіївці

07.08.2005р.

М.Рачук

Почесна Грамота

Вербовецька міська рада

НАГОРОДЖУЄ

вчителя образотворчого мистецтва і творчої праці Вербовецької
ЗОШ І-ІІ ст.

ФЕДІРКА

ЯРОСЛАВА ІВАНОВИЧА

за багатолітню, сумлінну і творчу працю, вагомий педагогічний
вклад в розвиток освіти в селі на кращих традиціях українського
народного та гуцульського народного і прикладного мистецтва, за
виховання в учнівській молоді творчої ініціативи, працьовитості,
любові до рідного краю та його культури й з нагоди творчого звіту.

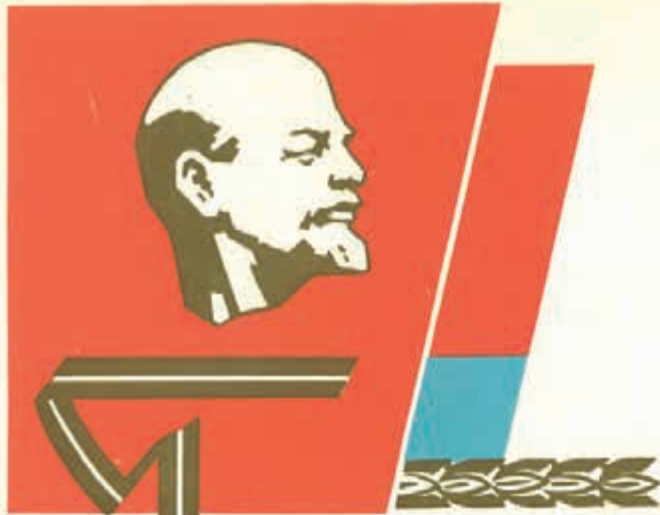
11 травня 2003 року.

Міський голова

І. Пашук

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГРАМОТА

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ВІДДІЛ НАРОДНОЇ ОСВІТИ
НАГОРОДЖУЄ

тов. ФЕДІРКА Я.І. — керівника гуртка різьби по дереву
Старокосівської восьмирічної школи Косівського району —
за сумлінну роботу по естетичному вихованню дітей та
досягнення у підготовці до обласної виставки художньої
творчості учнів шкіл та вихованців позашкільних і дошкіль-
них закладів, присвяченої 100-річчю з дня народження
В.І. Леніна.

Завідуючий обласним
відділом народної освіти

Е. Федорів

Е. ФЕДОРІВ

м. Івано-Франківськ

15 травня 1969 року.

У К Р А Ї Н А

ПОДЯКА

Директорів Чернівецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Висловлюю подяку виступом представником
інститутів та трудової навчання
Федорку Ірославу Івановичу
за виконання службових обов'язків при
значенні у вчителів інститутів
навчання та вчителів Чернівецької

Директор інституту О. Г. Гринько
14 вересня 2023р.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ГРАМОТА

Бюро Косівського райкому Компартії України та виконком районної Ради народних депутатів нагороджують цією грамотою

ФЕДІРКО ЯРОСЛАВА ІВАНОВИЧА -

депутата Верboveцької сільської Ради за багаторічну і сумлінну роботу по виконанню депутатських обов'язків та з нагоди проведення зльоту новообраних депутатів місцевих Рад народних депутатів району.

Секретар райкому
Компартії України

Г. Яцюла

Г. ЯЦЮЛА

Заступник голови виконкому
районної Ради народних
депутатів

Л. Попазов Л. ПОПАЗОВ

м. Косів
20 липня 1982 р.

ГРАМОТА

**ВІДДІЛ ОСВІТИ КОСІВСЬКОЇ
РАЙДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ**

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

*Федірко Ярослав Іванович,
учитель образотворчого мистецтва
Вербовецької ЗОШ І-ІІ,
за вагомий внесок у розвиток здібностей і обдарувань
учнівської молоді*

Начальник відділу освіти

В.Козьменчук
В.Козьменчук

Наказ №65 від 31.03.2011р.

р-160

ЗАТ "Світ поздоровлення"

ПОДАКА

Федірку Ярославу Івановичу

вчителю трудового навчання
та образотворчого мистецтва
Вербовецької загальноосвітньої
школи I – II ступенів
за сумлінну, багаторічну
педагогічну діяльність.

Директор школи:

М. Мамчук

30 серпня 2013р.

П-031, Д-К, 6-050-773-22-76, 6-066-286-01-35

РАМОТА

нагороджується

Федірко

Ярослав Іванович

за довголітню, добросовісну працю
в освіті та активну
громадську діяльність

Директор школи
Голова ПК

М. Мамчук
Г. Пасайлюк

03.10.2013р.

7023, ДК, 0 050 770 22 70, 0 000 200 01 95

Життя віддане школі

“Писаний Камінь”

Косів
2025

*Ідея і дизайн – Ігор Ярославович ФЕДІРКО,
син Ярослава Івановича ФЕДІРКА, заслуженого вчителя України*

*Комп'ютерний набір і моделювання
Оксана ТКАЧУК*

Видруковано в ПП “Писаний Камінь”
Свідоцтво Держ. реєстру: серія ДК, № 5083
Івано-Франківська обл., м. Косів,
вул. Незалежності, 28.
Тел: 067 342 07 47
E-mail: evrika-pk@ukr.net

Підписано до друку 20.05.25. Формат 60х84\16. Папір офсетний.
Друк офсетний. Умов. друк. арк. 0,25. Обл.-вид. арк. 0,7.